

РЕШЕНИЕ

№ 430

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 19.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8043** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. А. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ап. 87, ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ЧР-СП-624 / 11. 08. 2022 г. на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като липсват всякакви мотиви. Твърди, че не е налице обективна невъзможност за изпълнение на задълженията си. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът - председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /председателя на УС на А./, чрез кратко писмено становище на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори между страните, а и това се установява от Заповед № ЧР-СП-292 / 14. 08. 2019 г. на главния секретар на А., че жалбоподателя С. А. С. е назначен на длъжността

системен администратор II степен в отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“ – сектор „Информационна сигурност и системна интеграция“, Национално Т. управление в А..

Със Заповед № ЧР-СП-624 / 11. 08. 2022 г. на председателя на УС на А., е прекратено служебното правоотношение на С., на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДС, тъй като е прието, че е налице обективна невъзможност държавния служител да изпълнява служебните си задължения. Заповедта е връчена на същата дата.

С жалба от 24. 08. 2022 г., е оспорена горецитираната заповед по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган - председателя на УС на А., който на основание чл. 11, ал. 1 от Правилника за структурата, дейността и организацията на работа на Агенция "Пътна инфраструктура", назначава и освобождава служителите на агенцията. В тази връзка съдът съобрази, че видно от представеното (стр. 146) удостоверение от Агенцията по вписванията, считано от 11. 08. 2022 г. като председател на УС на А. е вписан именно И. И., който е подписал и оспорената заповед за прекратяване на служебното правоотношение.

Съдът намира обаче, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 от същия закон.

В същото време, в оспорената заповед липсват всякакви мотиви и не е посочено в какво точно се състои обективната невъзможност на държавния служител да изпълнява служебните си задължения.

Посочването на правното основание и декларативно заявеното, че на служителя липсва инициативност, комуникативност, ефективност и резултатност при изпълнение на служебните му задължения, всъщност се приравнява на пълната липса на мотиви, в какво се състои тази обективна невъзможност. Също така посоченото, че чрез действията си / бездействията си (кои точно не е ясно) служителят възпрепятства качеството и сроковете при изпълнение на спешни и неотложни задачи, представлява липсата на мотиви и препятства правото на защита на държавния служител да обори фактическите основания в заповедта, доколкото такива въобще не са изложени.

На основание т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт.

Не би могло да се приеме, че мотиви за издаване на оспорената заповед са изложени в приобщен към него друг акт, тъй като такъв липсва по делото и въобще оспорения акт не препраща към някакво друго предложение или докладна записка по случая, в която макар и бегло да се сочи за конкретен случай на неизпълнение на служебните задължения.

При това положение, липсата на мотиви, които да сочат за обективна невъзможност

служителя да изпълнява задълженията си представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Съдът намира, че е налице и нарушение на материалния закон.

Спорът по делото касае наличието на основанията по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение и по – конкретно наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения.

По делото е разпитан като свидетел Р. М., който е бил пряк началник на С. С. и макар да сочи, че води дело срещу А. също за уволнение, съдът кредитира изцяло неговите показания като обективни, непротиворечащи с представените по делото доказателства или по-точно пълната липса на представени доказателства за противното, като освен това свидетелските показания са дадени под страх от наказателна отговорност.

Видно от показанията на свидетеля М., С. винаги изпълнявал в срок и качествено поставените му задачи, като бил един от малкото служители, които си изпълнявали съвестно задълженията. Поставените му задачи си изпълнявал в срок, като нямало никакви оплаквания по отношение на неговата работа.

В тази връзка следва да се отбележи, че показанията на свидетеля се потвърждават и от представените по делото (стр. 50-53) формуляри за оценка на изпълнението на длъжността заемана от С. за 2020 г. и 2021 г., като и за двете години оценката е: „изключително изпълнение“.

В константната съдебната практика на ВАС се приема, че за да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, е необходимо да са изпълнени три кумулативни условия: 1. да е създадена нова фактическа обстановка; 2. същата да води до невъзможност служителя да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и 3. причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните в правоотношението.

В конкретния случай посочените от органа по назначаване бланкетни фактически основания за издаване на заповедта базираци се на липса на ефективност, комуникативност и ефективност, не обосновават извод за наличие на обективна невъзможност служителят да изпълнява задълженията си.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, които са поискани и които са в размер на 500 лв., видно от представения (стр. 184) договор за правна защита и съдействие. В тази връзка съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като същото въобще не е прекомерно. Само за сведение следва да се посочи, че ответника, макар и да разполага с юрисконсулти и сключил нарочен договор с адв. Г. за осъществяване на процесуално представителство по 5 бр. заповеди на председателя на УС на А. от същата дата като процесната (вероятно за други прекратени служебни правоотношения), като договореното и съответно заплатено адвокатско възнаграждение по всяка от тях е в размер на 4740 лв. с ДДС или общо 23 700 лв., което значително надвишава стандартите за заплащане по този вид дела. В същото време, в двете проведени съдебни дела по настоящото дело адв. Г. не се яви и въпреки, че му беше уважено доказателственото искане за

допускане на свидетел, такъв не беше осигурен.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С. А. С. от [населено място], Заповед № ЧР-СП-624 / 11. 08. 2022 г. на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], [улица], да заплати на С. А. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ап. 87, ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 500 (петстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: